

bekken in aanmerking genomen een goeden stand had, sterk omlaag getrokken. Dit laatste moet als de eenige poging tot navolgen van hetgeen door de weeënwerkzaamheid geschiedt, beschouwd worden. Anderen hebben het aanleggen van de tanglepels veranderd in dien zin, dat zij ze in de schuine afmeting plaatsen om daardoor in staat te zijn na het passeeren van den bekkeningang het hoofd den spildraai te kunnen doen volbrengen zonder de tang opnieuw te moeten aanleggen. In den laatsten tijd heeft nu FÖDERL in bovengenoemde kliniek, waar reeds eenigen tijd de tang van KIELLAND wordt gebruikt, tijdens deze tangextractie den stand van het hoofd trachten te verbeteren en wel door bij een plat vernauwd bekken de groote fontanel in de bekkenas te brengen. Hiertoe worden de vóór en achter ingebrachte lepels door zijdelings bewegen van het handvat gebracht in de buurt van de groote fontanel en daarna aan het handvat getrokken, niet alleen in sterk benedenwaartsche, maar ook in zijdelingsche richting, waardoor de groote fontanel dieper wordt gebracht, doordat de kracht aangrijpt op het voorhoofd.

Hij beschrijft een tweetal gevallen, waarin het hoofd door benedenwaarts trekken alleen niet door den bekkeningang getrokken kon worden, doch het op de boven beschreven wijze zonder moeite gelukte.

J. L. B. ENGELHARD.

Kindergeneeskunde.

Immunitiestoestand en infectieziekten — Immuniteit is geen constante grootheid, de weerstand tegen infectieziekten is, o.m. afhankelijk van den algemeenen gezondheidstoestand van het lichaam. Ter illustratie van deze oude waarheid deelt MEYER ZU HÖRSTE in het *Monatschr. f. Kinderh.* Bd. 61 H. 2 de volgende waarneming mede.

Meestal kunnen wij de wisselingen in de immuniteit slechts vermoeden, indien de ziekte met veranderingen van de huid gepaard gaat, in zeldzame gevallen ook aanschouwen. Een kind met kinkhoest en bronchopneumonie werd in een slechten algemeenen toestand in het ziekenhuis opgenomen; ruim 4 weken tevoren was het gevaccineerd tegen pokken, de pokpuist had zich normaal ontwikkeld en bij opneming was nog duidelijk een versch litteeken te zien met een korstje in het midden. Een week later, toen de algemeene toestand verbeterde, begon zich in het litteeken een nieuw blaasje te ontwikkelen, dat zich spoedig uitbreidde tot de grootte van het oude litteeken; er vormde zich bovendien een area. Gelijktijdig met het afnemen van de kinkhoest ging ook de pokpuist in genezing over. In de literatuur worden meer dergelijke gevallen medegedeeld; de oorzaak van het opnieuw opvlammen is echter niet zoo duidelijk als hier. Door de tweede infectie gaat de reeds verworven immuniteit weer verloren, het pokkenvirus is nog niet vernietigd; door verbetering van den algemeenen toestand krijgt het lichaam opnieuw gelegenheid immuunstoffen te vormen.

EMMA J. MEYERS.

Geneesmiddelenleer.

Groote giften cardiazol bij vergiftiging met veramon. — TH. SPIEGEL beschrijft in de *Münch. med. Wochenschr.*, 1935,